

Arrest

nr. 77 118 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te hebben en een Assyrisch christen te zijn, afkomstig van de al-Noor-wijk in Mosul (Centraal-Irak).

Op 5 januari 2009 diende u een eerste asielaanvraag in. Op 28 mei 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er ernstig getwijfeld werd aan uw beweerde verblijf tot december 2008 in al-Noor, Centraal-Irak. Op 1 juli 2010 ging u in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 18 november

2010 bevestigde de RVV de eerdere weigeringsbeslissing van de RVV. Op 25 januari 2011 ging u in beroep bij de Raad van State. Dit beroep werd door de Raad van State verworpen.

Op 18 januari 2011 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 10 mei 2011 verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken deze aanvraag onontvankelijk (bijlage 13quater).

Op 16 augustus 2011 diende u een derde asielaanvraag in. U baseerde zich op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag. Dat is namelijk het volgende.

U verklaarde dat twee van uw broers zouden gewerkt hebben voor het Amerikaanse leger, één broer als tolk en één broer als schoonmaker. Op 3 december 2008 zouden drie onbekende personen naar uw kruidenierswinkeltje gekomen zijn en u hebben meegedeeld dat u uw broers moest inlichten over het feit dat ze hun werkzaamheden voor de Amerikanen moesten stopzetten. Op 10 december 2008 zouden deze personen zijn teruggekomen. Ze zouden u deze keer hebben beledigd omdat u christen bent en u hebben bedreigd in verband met de werkzaamheden van uw broers. Op 15 december 2008 zou er een aanval op uw winkel hebben plaatsgevonden. U was thuis toen u een explosie hoorde. Toen u ging kijken, zou u uw vader in de winkel hebben aangetroffen. De politie zou zijn langsgelopen en uw vader zou met een ambulance naar het as-Salamziekenhuis zijn overgebracht. Na dit incident zou u besloten hebben het land te verlaten. U zou diezelfde dag nog naar het dorp Felfel gevlucht zijn, waar u gedurende drie dagen onderdook. Op 18 december zou u Irak zijn ontvlucht en naar België gereisd zijn, waar u op 4 januari 2009 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan.

In het kader van uw derde asielaanvraag legde u enkel een doopcertificaat voor.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming u kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde zich te baseren op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS, vraag 3). Dient evenwel te worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot december 2008 in al-Noor, Mosul (zie beslissing CGVS eerste asielaanvraag, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw kennis omtrent de stad Mosul in het algemeen, omtrent uw beweerde woonplaats al-Noor in het bijzonder, ten tijde van de val van het Saddam-regime en de daaropvolgende periode tot aan uw beweerde vertrek, was immers dusdanig vaag en weinig doorleefd, waardoor het niet waarachtig was dat u daadwerkelijk in al-Noor zou hebben gewoond. U ging in beroep tegen deze weigeringsbeslissing. De RVV bevestigde de eerdere weigeringsbeslissing van het CGVS (zie beslissing RVV eerste asielaanvraag, toegevoegd aan het administratief dossier).

De nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag aanhaalt, zijn niet van die aard om deze vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

U legde enkel een origineel geboorte- en doopcertificaat voor, afgeleverd door "The Ancient Church of the East" te Bagdad. Dient echter te worden opgemerkt dat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op het feit dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds frauduleuze documenten heeft neergelegd, zoals een vervalste identiteitskaart, een vervalst bewijs van nationaliteit en een vervalst rijbewijs (zie administratief dossier, eerste asielaanvraag). Aangezien het CGVS aldus geen zekerheid heeft omtrent uw identiteit, kan bijgevolg niet worden bevestigd dat de persoon vermeld in het doopcertificaat naar u verwijst. Zelfs aangenomen dat dit stuk op u betrekking zou hebben, toont dit enkel aan dat u in 1982 in Mosul werd geboren. Het zegt verder niets over de plaats(en) waar u uw verdere leven (tot uw vertrek in 2008) heeft gewoond en geleefd. Tenslotte is het ook opmerkelijk dat het document aanvankelijk is gedateerd op 24 augustus 2001 en vervolgens - zowel in de Engelse als Arabische versie - werd overschreven door 2011. Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen.

Verder werd u tijdens het gehoor een aantal keer gevraagd of er sinds uw vertrek uit Irak zich nog nieuwe feiten hadden voorgedaan met betrekking tot uw persoonlijke problemen. U verwees eerst naar de algemene problematiek van christenen in Irak (zie gehoorverslag CGVS, vraag 36). Toen u erop werd gewezen om het specifiek over uw persoonlijke en individuele problemen te hebben, liet u het volgende optekenen: "Mijn geval is nu eenmaal zo, mijn familie verlaat Irak en als men die vragen stelt, herhaal ik altijd hetzelfde nl. vergeet Irak, ik ga niet meer terug naar Irak, als jullie me naar een ander land willen sturen, doe het dan maar, maar zeker niet naar Irak." (zie gehoorverslag CGVS, vraag 37). Ook op andere momenten tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u uitdrukkelijk niets meer met Irak te maken willen hebben (zie gehoorverslag CGVS, vraag 7). Nochtans mag van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich informeert over de recente ontwikkelingen met betrekking tot zijn persoonlijke problemen, teneinde zijn eigen situatie en die van zijn familie te kunnen inschatten. Het feit dat u dit klaarblijkelijk heeft nagelaten, en enkel in algemene bewoordingen spreekt, ondermijnt nogmaals uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Een enig middel blijkt verzoeker te kunnen afleiden uit een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker herneemt het verzoekschrift van 29 juni 2010 dat werd opgesteld in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

Verzoeker stelt dat het document bijgebracht tijdens onderhavige derde asielaanvraag authentiek is.

2.2.1. Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

In het kader van verzoekers derde asielaanvraag wordt door verzoeker de inhoud van het verzoekschrift hernomen dat werd ingediend naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag. Dit vermag omwille van de vaststellingen in arrest nr. 51 280 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat kracht van gewijsde heeft, niet te leiden tot een andere beoordeling van het aangevoerde asielrelaas.

Behoudens het bevestigen en affirmeren dat het document dat werd bijgebracht in de derde asielaanvraag authentiek is, voert geen verzoeker geen element aan dat vermag de omstandige motivering in de bestreden beslissing omtrent dit document om te buigen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Behoudens verzoekers opmerking dat hij afkomstig zou zijn uit Centraal-Irak voert hij geen element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij in aanmerking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker derhalve niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS